

Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Sfântului Prooroc Ilie Tesviteanul

Mă așez cuvânt în cartea Mea cea din vremea aceasta cu zile de sărbătoare pentru cei din cer, și stau la masă cu ei și cu voi aici, în grădină, în cetatea cuvântului Meu, fiilor care-Mi stați înaintea să-Mi scrieți cuvântul și să-l puneți pe cale ca să grăiesc Eu peste pământ de la margini la margini, precum este scris să lucrez vestirea cea de la sfârșit de timp și să-Mi gătesc ziua arătării slavei Mele, venirea Mea cea văzută cu sfinții, o, fiilor, că nu se poate să nu se împlinească toate cele ieșite din gura Mea acum două mii de ani, și nu se poate să rămână neîmplinite proorociile Duhului Sfânt lăsate pe pământ la vremea lor prin sculele lui Dumnezeu, prin proorocii și prin sfinții cu care Eu am lucrat ca și cu voi, o, fiilor.

Și am aici, acum, la masă cu voi pe prooroci și pe sfinți, și îl am în slava sărbătorii de azi pe Ilie proorocul cu ziua lui de serbare în cer și pe pământ și Ne așezăm în carte cu sărbătoarea lui, cu lucrarea lui, iar el stă lângă Mine mereu ca și acum două mii de ani când Mă arătam ucenicilor Mei cu cei doi însoțitori ai Mei, Moise și Ilie, căci i-a luat Tatăl la cer și Mi i-a dat însoțitori apoi în toată vremea, și pace vouă, pace peste voi de la Mine și de la ei, și hai să lucrăm așa cum este scris să se lucreze în vremea de sfârșit întoarcerea oamenilor la Dumnezeu și la părinți, și a lui Dumnezeu la oameni, și hai, că timpul se duce și nu mai este, hai, căci cerul se face sul, se face carte scrisă pe pământ ca să ardă cuvântul Meu și cartea sa, să ardă păcatele de pe pământ, diavoleasca lucrare a oamenilor fără Dumnezeu peste viața lor, și care lucrează numai păcat, numai foc în care ard oamenii doritori de păcat, o, și iată ce vă spun vouă în ziua aceasta:

Îi dă mama naștere unui fiu, îl poartă apoi în brațe, îl iubește, îl alăptează, îi dă îngrijire, îl ferește de lovituri, de primejdii, îl crește cu jertfă din partea ei, iar apoi îl dă spre păcat și se bucură pentru aceasta și îi face nuntă pentru păcat și îi dă sprijin să ia păcatul de viață apoi, să cadă ca Adam în păcatul cu care acesta a pierdut viața cea nemuritoare pentru care a fost zidit, și raiul care i-a fost dăruit ca locuință veșnică, și iată ce mamă este mama care-și dă cu bucurie copilul ei spre păcat, spre moarte, căci păcatul este moarte, o, și nu știu cei ce trăiesc în păcat pe pământ, nu știu ei că este o viață frumoasă viața cea fără de păcat, cea pentru Dumnezeu trăită, o, nu știu aceasta cei ce știu doar păcatul să-l aleagă de viață a lor pe pământ.

Am la masa de azi cu voi, am, fiilor, pe cel ce știe, pe cel ce a știut pe pământ de viața cea trăită pentru Dumnezeu, și pe mulți frați ucenici i-a adus el la o așa viață în vremea sa de pe pământ, căci Ilie proorocul avea mulțime de ucenici care i-au urmat lui departe de lumea cea lucrătoare de păcat, o, și ce mare lucrare a avut și are acest părinte sfânt, plin de Ființa lui Dumnezeu în ființa lui cea plină de milă de Domnul, de Cel părăsit de oameni care-și aleg păcatul și despărțirea de Dumnezeu pentru păcat!

Pace vouă, iar și iar pace vouă, fiilor din cetatea Mea de azi, și să rămână această pace între Mine și voi și să-Mi păstrați Mie casă de venire cetatea Mea cu voi și să fiți Betania Mea cea pentru venirea Mea de la Tatăl iarăși după omul cel nedespărțit de păcat și de moartea cea de la păcat!

Vin cu cei din cer, și cerul se face sul de carte la voi și se întinde acest sul și cuprinde în îmbrățișarea Mea pământul tot, o, fiilor. Vin cele noi, vine cu Mine și cu cerul înnoirea a toate, precum este scris, iar turma nu Mă mai așteaptă ca Păstor al ei, o, nu, că n-a fost păstorită spre Dumnezeu, că n-a avut păstori cu milă și cu sfințenie în lucrarea lor și n-a fost

veghe împotriva lui satana, care a șters pe negândite numele Meu de pe casa care are numele de biserică.

O, nu mai are de mult, de mult nu mai are biserica neamului român numele Meu pe numele ei, iar ea trebuia să aibă nume creștin, nu ortodox și atât, că ortodox poate să-și spună oricine în dreptul alegerii făcute, dar numele Meu este cel care dovedește că este a Mea biserica și turma ei, și trebuie să aibă ea nume de biserică creștină, și numai apoi numele de ortodoxă, dar satana n-a putut îndura aceasta și a lucrat lucrare străină, a lucrat la întuneric și a șters pe Hristos de pe fruntea bisericii. Dar Eu am scris și voi tot scrie cuvântul Meu de Păstor și numele de român al celor ce Mă iau de la izvor și își îndestulează sufletul cu slava venirii Mele și se va ști de la margini la margini că Hristos Domnul, Păstorul Cel de la Tatăl trimis Își păstorește turma și cheamă la viață ca în cer pe pământ pe toți cei care se vor înveșmânta cu haină de creștin și se vor numi români, după numele țării în care Eu Mi-am așezat cetatea de venire și tronul cuvântului și vestirea lui peste pământ, o, și Mă doare pentru lipsa numelui Meu de pe creștetul bisericii neamului român, care nu mai are peste ea numele lui Dumnezeu împotriva împărăției lui satana de peste tot, și care nu se mai sfiește de nimeni și de nimic, și bate din palme împotriva lui Dumnezeu, bate cu fală și dă să acopere peste tot cu păcatul lepădării de credință, păcat înaintemergător al stăpânirii lui anti-christ peste pământul zidit de Dumnezeu.

Te plâng, Eu, Domnul, te plâng și iar te plâng, biserică a neamului român, te plâng, că tu nu mai ai numele de creștină, o, nu-l mai ai de mult, de când te-ai numit așa cum te numești acum, și trebuia să te numești biserică creștin ortodoxă, dar te-ai lăsat înșelată de vrăjmaș dacă n-ai mai vegheat, dacă n-ai mai vrut să veghezi ca părinții iubitori de biserică a lui Hristos, o, și dușmanul ți-a șters de peste tine numele Meu. O, vezi ce-ai pățit? Vezi ce pățești dacă nu Mă primești când vin spre tine, dacă nu Mă ascuți ca să-Mi deschizi și să-ți veghez casa și viața? Iată, vine vrăjmașul cel vopsit și-ți ia partea toată și te face ca pe el, și apoi te doboară de tot ca să nu mai fii, și ca să fie numai el. Eu însă am lucrat odată cu dărâmarea pe care ți-a lucrat-o omul antichrist și am luat din tine fii și am pus peste ei rânduială bună ca la începutul bisericii Mele, și se va speria de tot satana, căci lumina Mea îl va topi de tot, și se va face foc peste el, fiindcă lumina Eu sunt, și ea va birui întunericul precum este scris, iar lucrarea păcatului se va scufunda în adânc ca Sodoma și Gomora și-și vor primi plata lucrată toți cei care și-au ales păcatul de viață, că iată, au ieșit în stradă peste tot cei ce calcă peste legile sfinte, și care uită că este scris în Scripturi să nu vadă copilul trupul gol al părinților lui, iar părinții să facă la fel față de copiii lor crescuți mari, ca nu cumva Sodoma și Gomora să intre cu blestemul lor în fiecare casă, dar iată, iadul a ieșit deasupra, și toți oamenii iubitori de păcat își ascund păcatele ca să le tot facă.

Dar Eu vin cu sfinții și Mă străduiesc cu ei să-Mi ridic prin cuvânt împlinit o mână de popor care să Mă asculte și să ia din firea Mea și să lucreze cu ea, ca să poată fi al Meu cel ce împlinește viața Mea în el, căci Tatăl a spus celor care dau să fie ai Mei: *«El este Fiul Meu, de El să ascultați!»*.

Am lângă Mine pe cei doi cu care Mă port între cer și pământ, pe Moise și pe Ilie, pe cei atât de blânzi și de smeriți cu inima și cu fapta lor pentru Dumnezeu, căci Dumnezeu are un alt fel de măsurat, față de cum dă omul să măsoare după mintea lui. Și iată, grăiește tu acum, tu, cel sărbătorit în ziua aceasta, și care ai avut și ai din firea Mea pentru lucrarea ta, și binecuvântată să fie grăirea ta cu poporul cuvântului Meu, și prin el cu toți cei de pe pământ, căci tu ai de la Tatăl lucrarea întoarcerii omului spre părinți, spre Dumnezeu, și a întoarcerii lui Dumnezeu spre oameni, și iată, te așez Eu, Domnul, învățător în ziua aceasta prin cartea cuvântului Meu, în care Mă scriu de aproape șaptezeci de ani, și cu care acum Mă port peste pământ, că vine înnoirea și o grăbesc să vină, și ea vine.

— O, Doamne, mult Te-am râvnit, numai pe Tine Te-am râvnit, și pe toți cei care i-am adus spre Tine ca să Te râvnească și ei ca și mine și să stea cu Tine cu viața lor încă de pe pământ, și apoi tot cu Tine în vecii!

Trebuie smerenie și blândețe, o, fii ai lui Hristos Cuvântul. Cercetați-vă și lăsați-vă cercetați și încercați pentru aceste însușiri sfinte ale fiilor lui Dumnezeu. Cei ce au smerenie sunt cei ce se simt cei mai păcătoși, cei mai nevrednici de Dumnezeu și de oameni, și de aceea ei sunt smeriți față de toți în toată vremea și împrejurarea, și pe care îi au în inimă ca pe sfinți, și unul ca acela se simte singur păcătos, o, și nu s-ar încumeta el să-și ducă mintea că mai sunt și alți păcătoși, că iată, vameșul își plângea păcatele lui căci era vameș, iar fariseul îl vedea păcătos pe vameș, fiindcă un iubitor de păcat îi vede pe toți ceilalți păcătoși ca și pe el, și stă liniștit cu privire la păcatele lui, și iată, încă o deslușire a firii și lucrării oamenilor și a minții lor, în care îi poartă păcătoși pe mulți, și aceasta pentru că omul din pricina păcatului trupului lui îi vede pe toți așa cum este el, și stă liniștit cum că nu numai el este păcătos.

Iată, nu poate Domnul să-i judece pe toți la fel, așa cum ar vrea aceasta cei iubitori de păcat. Domnul judecă după inima omului, nu după neputințele lui, nu după cum crede omul despre alt om. Așadar, când vezi că aruncă cineva vorbe rele după cel păcătos văzut de el, acela face aceasta cu cele ce trăiesc în el și în lucrarea minții lui și-i vede pe toți păcătoși ca și pe el. De aceea, omule, fie că ești curat de lucrarea păcatului, fie că ești slab, sau fie că ești iubitor de păcat, o, n-o lua înainte cu mintea și cu graiul apoi, căci tu, iată, nici pe tine nu dai să te vezi, dară pe altul peste care arunci ocară ca să-l defăimi și să fie defăimat dinspre ei ca și tine judecători, că, ia seama ce-ți spun, îți atragi plată rușinoasă foarte, că asta cauți când ești batjocoritor. Eu însă te îndemn de lângă Domnul meu Hristos, smerește-te tot timpul, smerește-te mult, mult, că iată, nu ai smerenie, nu ai. Domnul este blând și smerit cu inima, la fel și sfinții Lui, și de aceea nu dăm să judecăm omul, iar tu nu ești tot așa, și de aceea dai cu judecată în aproapele tău.

O, ce faci tu fără smerenie, fără blândețe, ce faci, omule lipsit de firea lui Hristos prin firea ta? Mulți au Duhul Domnului, duhul cel blând și smerit, și aceștia îi văd sfinți pe semenii lor, iar pe ei înșiși singurii păcătoși. Tu de ce, oare, nu înveți de la Dumnezeu și de la cei ce au de la Dumnezeu? Tu ești om păcătos, și ai nevoie de iertare și nu-ți lucrezi cele spre iertarea ta de la Dumnezeu.

Când nu te ai bine și în pace cu cei de pe pământ în toată clipa, o, nu poți să te ai bine cu Dumnezeu, nu poți cu nici un chip, nu te cunoaște Domnul ca pe unul de partea Sa fiind, și nici lucrarea sufletului tău nu poate ajunge în fața lui Dumnezeu, căci Domnul este iubire și pace, blândețe și smerenie este și lucrează El, credincioșie și înțelepciune ale lucrărilor sfinte este Domnul, o, și este adevărul Domnul. Omul însă nu este adevărat. Omul este mincinos și se ascunde cu adevărul cel despre el, dar de Domnul este cunoscut cu tot ce înseamnă el, omul și faptele lui.

O, nu poți spune, omule, că te smintești pentru că e celălalt nepotrivit, și să învinuiești apoi pentru tine pe altul, după ce dai să slăbești cum că te smintești. Nu oricum smerenia este smerenie când dai tu să-ți lucrezi smerenie. Eu am fost ridicat la cer cu car de foc pentru smerenia mea, pentru viața mea în smerenie purtată. Să te faci ușor de purtat de inima celor aproape de tine, și nicidecum greoi să te lași și să iubești întunericul între tine și ei, căci minciuna cea pentru ascundere este întuneric. O, nu așa, nu îndreptățindu-te, nu nemulțumindu-te, nu dorind pentru tine, nu aruncând cu vină pe alții pentru tine, nu dându-te vrednic de a ți se da dreptate și crezare și întâietate, și pe care le-ar merita unul finut mai jos de către tine, dacă acela are o purtare dăruitoare, măreață, supusă și smerită între semenii.

Vreau să te întorc cu firea ta spre firea lui Hristos, fiu nehotărât pe cale. Hristos te păstorește și-ți ține calea ca să te deprindă să-L primești și să-L urmezi. O, fie-ți milă de păcătoși și de tine pentru întoarcerea la Dumnezeu, Care îi cheamă pe toți către Tatăl și spre veșnicia cu El.

Aceasta, Doamne, am așezat eu în ființa lor, a celor ce Te urmează ca să dea ei peste pământ lucrarea Ta cu sfinții și să creadă oamenii că Te-ai întors spre ei și că-i voiești ai Tăi pe toți. Și acum bucuria mea Ți-o dăruiesc toată, toată Ție, și rămân smerit lângă Tine și mă aplec să-Ți mulțumesc, pentru că Tu îi iubești pe toți. Amin.

— Și Eu, Domnul, și Eu îți mulțumesc ție cu smerenie pentru smerenia ta, care te-a dat Mie din pruncie și ai fost al Meu și ești al Meu, iar Eu al tău.

O, fiți blânzi și smeriți cu inima și cercetați-vă tot timpul dacă sunteți în credință prin aceste două mari însușiri dumnezeiești: blânzi și smeriți cu inima ca și Mine, o, fiilor. Mă uit la voi, la lucrul vostru de peste poporul cuvântului Meu în sărbători și în cetate mereu, dându-vă pildă de creștere sfântă celor ce dau să vrea și ei cu Dumnezeu.

Și acum, pace vouă, căci blânzi și smeriți cu inima dacă lucrați, sunteți rodul păcii, pe care Eu o așez mereu prin cuvânt peste voi, că mereu, mereu rostesc și spun peste voi acest sfânt cuvânt: Pace vouă, pace vouă, pace vouă, o, fiilor! Amin, amin, amin.

20-07/02-08-2023